

Arrest

nr. 31 324 van 9 september 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 juni 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juni 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 23 februari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 november 2004 het Rijk binnen en diende op 26 november 2004 een asielaanvraag in. Op 1 juni 2005 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit China, meerbepaald Tibet. U verklaarde te zijn geboren in het district Lithang. Uw vader zou u op 25 juni 2004 enkele anti-Chinese pamfletten hebben gegeven. U zou die dan hebben verspreid in uw regio, samen met een monnik Tashi. Op een bepaald ogenblik tijdens het verspreiden van de pamfletten zou u schoten hebben gehoord. U zou vier politiemannen hebben gezien. U zou samen met die monnik hebben kunnen vluchten. U zou twee dagen in de bergen hebben verbleven en daar zou uw moeder u hebben verteld dat de politie naar u op zoek was. U zou dan via Lhasa naar Nepal zijn gevlucht. Daar verbleef u ongeveer drie maanden in een restaurant. U

zou dan vanuit Nepal naar Europa zijn gereisd en op 26 november 2004 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dient nu, in het onderzoek ten gronde, door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit China en uw ingeroepen asielrelaas daar dit onlosmakelijk verbonden is met uw beweerde Chinese nationaliteit.

Er dient te worden gewezen op uw gebrek aan kennis van de Chinese taal die toch de officiële landstaal is. Bovendien verklaarde u uit de sterk gesiniceerde Kandze prefectuur afkomstig te zijn. Het is weinig aannemelijk dat u uit Tibet afkomstig zou zijn en enkel bepaalde woorden zou kennen in het Chinees (zie CGVS p.4). Zo kon u enkel het Chinese woord voor "warm water" en "goedendag" geven en verklaarde u niet meer woorden te kennen (zie CGVS p.4).

U legde weliswaar een identiteitskaart neer, maar vooreerst dient daarover te worden opgemerkt dat u geen informatie kan geven over hoe zulke identiteitskaart wordt verkregen (zie CGVS p. 4 en 5). U kan enkel zeggen dat uw vader dat voor u regelde terwijl u toen toch al dertig jaar zou zijn geweest (zie CGVS p.5).

Bovendien zou volgens deze identiteitskaart de geldigheidsduur tien jaar zijn (zie document). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat deze identiteitskaarten voor personen tussen zestien en vijftientwintig jaar voor tien jaar geldig is terwijl deze voor personen tussen de zesentwintig en vijfenveertig jaar de geldigheidsduur twintig jaar is. Gezien bovenstaande elementen kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat dit een authentieke identiteitskaart betreft.

Er dient ook te worden opgemerkt dat u op enkele vragen aangaande uw beweerde geboorteregio geen voldoende antwoord kon geven waardoor de ongeloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit China alleen maar versterkt wordt. Zo wist u niet welke de regionale telefooncode is voor uw district en prefectuur, noch wist u wat de postcode is voor die regio (zie CGVS p.14). Evenmin kent u iets van de Chinese televisie of de Chinese radio (zie CGVS p.14). Wanneer u naar andere districten rond Lhathang werd gevraagd, kon u er slechts een opnoemen (zie CGVS p.7). U kon verder enkel vertellen dat u enkele malen met een vrachtwagen had meegereisd, evenals op uw vlucht. Nochtans kon u niet zeggen welke nummerplaten de vrachtwagens in China, Tibet hebben (zie CGVS p.7). Ook al verklaarde u geen telefoon, televisie of radio te hebben gehad in Tibet, doch kan van iemand die meer dan dertig jaar in Tibet woonde, redelijkerwijze enige informatie verwacht worden aangaande deze dingen.

Daarnaast doet de verklaring de "Nelen Khang" of het Reception Centre in Kathmandu, Nepal niet te hebben gekend tijdens uw verblijf in Nepal, eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtweg (zie CGVS p.10). U verklaarde pas in België van dit centrum te hebben gehoord, terwijl u toch beweerde drie maanden in Nepal te hebben verbleven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat van alle Tibetanen afkomstig uit Tibet onder Chinees bestuur die naar Nepal vluchten kan verwacht worden dat zij op zijn minst van het bestaan van dit centrum op de hoogte zijn bij hun aankomst in Nepal.

Verder dient te worden gewezen op een belangrijke tegenstrijdige verklaring die u tijdens de asielprocedure aflegde. U verklaarde telkens dat uw vader een gemotiveerde persoon was inzake Tibet. Op de Dienst Vreemdelingen had u verklaard dat u en de monnik Tashi uw vader al regelmatig hadden geholpen en dat Tashi een vriend van u was (zie DVZ p.15). Op het Commissariaat-generaal had u later echter verklaard dat u op 25 juni 2004 uw vader voor de eerste keer hielp (zie CGVS p.12 en 13). Zo wist u niet wat voor activiteiten uw vader voordien had (zie CGVS p.13). Bovendien had u toen verdaard dat u Tashi op 25 juni 2004 voor het eerst had ontmoet (zie CGVS p.12). Later toen tijdens het gehoor u gewezen werd op uw voorgaande verklaringen dat u uw vader reeds voordien had geholpen, kon u enkel zeggen dat er op de Dienst Vreemdelingenzaken een vergissing zou zijn gebeurd (zie CGVS p.14). Nochtans blijkt uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u het gehoorverslag ondertekende voor akkoord nadat het u was voorgelezen (zie DVZ p.18). Gezien uw vader de aanzet was tot uw activiteiten, kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u gelijklopende verklaringen aflegt aangaande dit gegeven.

Ten slotte legde u geen enkel document neer dat afbreuk zou doen aan bovenstaande bevindingen. Gezien deze bevindingen kan geen geloof worden gehecht aan uw Chinese nationaliteit en de door u voorgelegde identiteitskaart kan dan ook niet weerhouden worden. Bovendien had u deze identiteitskaart niet bij tijdens het gehoor in de gegrondheidsfase op het Commissariaat-generaal zodat de Commissaris-generaal zich geen beeld kon vormen van het bewuste document en enkel een kopie ter zijner beschikking had (zie CGVS p.4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als vluchteling kan worden erkend".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept zich op het zorgvuldigheidsbeginsel *"dat stelt dat elke beslissing op een zorgvuldige wijze dient voorbereid te worden en dient te steunen op een correcte individuele feitenvinding, maar dat tevens het redelijkheidsbeginsel met de voeten getreden werd, aangezien de beslissing zoals ze voorligt tegen alle redelijkheid ingaat"*.

3.2. Het aangevoerde beginsel van de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerkgegaan kan derhalve niet worden weerhouden. Dit onderdeel van het middel is dan ook niet gegrond.

3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen en voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu geenszins het geval.

3.4. Het middel is niet gegrond.

3.5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet en verzoeker de vluchtelingenstatus toekent. Hij voert dan ook de materiele schending aan.

3.6. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het is redelijk te verwachten dat verzoeker vertrouwd is met de inhoud van de documenten die hij neerlegt ter adstructie van zijn asielmotieven. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het verzoekschrift benadrukt dat verzoeker in het bezit is van een identiteitskaart en dat hij weet waartoe deze dient.

3.7. Het is vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat documenten ondersteund dienen te worden door geloofwaardige en coherente verklaringen. Het louter neerleggen van documenten is onvoldoende om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen. Verzoeker gaf op het CGVS verkeerde informatie over de identiteitskaart en daarenboven kon hij niet toelichten hoe hij deze heeft verkregen niettegenstaande het redelijk is te verwachten dat een volwassen man van dertig jaar op de hoogte is van zijn eigen documenten als van zijn huisgenoten. Verweerder wijst terecht op de verkeerde geldigheidsduur van de identiteitskaart. Verzoekers stelling dat het mogelijks een administratieve vergissing betreft is louter hypothetisch en onvoldoende om de geloofwaardigheid van het stuk te herstellen. De identiteitskaart vertoont dan ook een frauduleus karakter.

3.8. Verzoekers politieke activiteiten en die van zijn vader kunnen niet overtuigen. Immers, het is niet aannemelijk dat verzoeker over eenvoudige feiten uit zijn leven onverzoenbare verklaringen aflegt. Zo moet verzoeker ondubbelzinnig kunnen stellen of hij zijn vader eenmaal of geregeld hielp en of de monnik Tashi zijn vriend was die als zodanig met zijn vader in contact kwam en hem hielp, of hij Tashi op 25 juni 2004 voor het eerst had ontmoet naar aanleiding van de hulp die verzoeker zijn vader gaf. Dergelijke uiteenlopende scenario's vereisen immers geheel verschillende levenslopen zodat niet aannemelijk is dat verzoeker zich hierin kan vergissen wanneer deze op levensechte ervaringen zouden berusten. Zijn vervolging omwille van politieke activiteiten kan dan ook niet overtuigen.

Ten overvloede kan worden toegevoegd dat het evenmin aannemelijk is dat verzoekers vader die met de kloosters in contact stond en pamfletten over de Dalai lama verspreidde en verzoekers vlucht regelde, zou nagelaten hebben verzoeker naar de "Nelen Khang" of het Reception Centre in Kathmandu, Nepal te zenden waar hij bescherming kon vinden. Verzoekers asielrelaas komt ook op dit punt onwaarschijnlijk voor. Verzoekers verklaringen komen dan ook verzonnen voor.

3.9. Daargelaten of verzoeker noties van het Chinees diende te kennen nu hij uit de sterk gesiniceerde Kandze prefectuur afkomstig is, kan verwacht worden dat verzoeker wel enkele noties heeft van het Chinees aangezien hij verklaarde handel te drijven op de markt en sporadisch in de stad verbleef. Dat uit de door verzoeker toegevoegde informatie blijkt dat *"de meeste Tibetanen een afkeer hebben van de Chinese taal. (stuk 2)"* kan deze zakelijke belangen niet in de weg staan. Dat verzoeker *"eveneens het Chinese woord voor geld kende, nl. "Qain" wat toch uitermate belangrijk was in zijn dagelijkse leven. (p. 4 gehoorverslag d.d. 27.05.2005)"* kan geen aanwezigheid in China aantonen. Verzoekers onbekendheid met het Chinees is geen tegenbewijs van zijn verklaarde nationaliteit maar, zoals overigens ook uit de bestreden beslissing blijkt, een element van de beoordeling die zijn herkomst uit Tibet verder ondermijnt.

3.10. Verzoeker meent dat hij zijn nationaliteit wel aantoont en verwijst hierbij *"naar de nauwkeurige verklaringen van verzoeker inzake de geografie, cultuur, godsdienst en het dagelijkse leven in Tibet. Hij geeft namen van dorpen, kloosters, een rivier en een berg; hij kent de naam van een belangrijk geestelijk leider; hij beschrijft zijn dagelijkse leven als nomade en weet hij wat de prijs is van de goederen die zijn familie verkocht om in hun levensonderhoud te voorzien."*

3.10.1. Uit de lezing van het administratieve dossier kan bezwaarlijk afgeleid worden dat verzoeker een grondige geografische kennis heeft. Immers verzoeker kon slechts één district rond Lithang opnoemen. Verzoeker geeft spontaan een naam van een rivier, een berg, een markt en de yak, maar kan de gestelde vragen niet beantwoorden. Dit wijst eerder op het ingestudeerde karakter van enkele kennisvragen. Verzoekers bestaan als nomade kan bezwaarlijk een gemis verklaren aan elementaire kennis over zijn dagelijkse omgeving. Overigens verzoekers relaas is op dit punt incoherent. Enerzijds wanneer hem kennisvragen gesteld wordt, verklaart hij nomade te zijn en dus onbekend met het maatschappelijk gebeuren, en anderzijds is zijn de vluchtmotieven gesteund op zijn herhaaldelijke contacten met tempels in het bijzonder met een bepaalde monnik en op het uitdelen van pamfletten in zijn omgeving wat een redelijk sedentair leven veronderstelt of minstens contacten met het maatschappelijk gebeuren. Immers ook een nomade, en zeker een man van dertig jaar, is bekend met de vrachtwagennummers in Tibet en hoort noties te hebben van de telefoon, de radio en de televisie. Verzoekers onwetendheid hierover ondergraven verder zijn beweerde nationaliteit.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Verzoeker beroept zich niet op het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en brengt hieromtrent geen middelen aan.

4.2. Gelet op verzoekers algehele ongeloofwaardigheid, zoals deze blijkt uit de geciteerde beslissing, alsook verzoekers gebrek aan elementaire kennis over enkel eenvoudige aspecten van de dagelijkse realiteit uit Tibet, zoals de telefoon, televisie, radio, maakt verzoeker zijn voorgehouden nationaliteit niet aannemelijk noch zijn afkomst. Dit klemmt te meer nu verzoeker, niettegenstaande zijn leeftijd, zijn identiteitsdocument niet kan toelichten en de neergelegde identiteitskaart van frauduleuze aard is. Verzoekers maakt dan ook niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Tibet zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet of de Volksrepubliek China. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 september 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK